

Leidsche Rijn – Terwijde 17-02-2024

16 man op de verzamelplaats bij het tankstation, en nog een enkeling die later zou aansluiten. De dame van het winkeltje probeerde ons naar binnen te lokken, die zag al die klandizie op de vroege ochtend wel zitten....

Leuke club dus en er konden veel groepjes gemaakt worden, maar Leidsche Rijn heeft zoveel water dat we allemaal naar hartenlust konden gaan zwerven.

Vanaf de verzamelplaats waaieren we uit. Leon, Robert-Jan, Roy, die er voor het eerst bij is en ik. Leidsche Rijn wordt altijd druk bevist dus we weten dat het soms wel moeilijk vissen is.

We gaan onder aanvoering van Roy, die zelf in Leidsche Rijn woont, het Oostelijke deel richting Langerak exploiteren.

Mooie vaarten en veel snoekerig water. Maar het is al gauw duidelijk dat het niet een dag wordt waarop de snoek los is. Wat we ook proberen, het blijft bij een enkele vertwijfelde aanval zonder resultaat.

We lopen richting winkelcentrum om ergens te gaan lunchen en komen langs een heel klein onooglijk prutslootje dat zelfs nog vol staat met waterpest. Iedereen loopt er voorbij maar Robbert-Jan gooit toch een paar keer zijn Sismic kikker (ja, hij heeft ze nog...) tussen de planten onder het mom van "je weet het nooit". Plots explodeert het slootje, er ligt inderdaad een leuke snoek, dol op kikkers...

Leon helpt hem met een net in z'n ene hand de vis te landen in z'n andere hand heeft hij alvast z'n telefoon om foto's mee te maken. Gezien de steile kant pak toch maar Leon z'n arm om te voorkomen dat z'n telefoon nat wordt...

Een mager resultaat van een ochtend vissen maar dat wordt helemaal goedge maakt door de lekkere broodjes haring, door Roy getrakteerd op zijn eerste visdag met de RVG.

We proberen het ook nog op de snoekbaars in de Leidsche Rijn onder de A2. Maar ook daar wordt vissen niet vangen.

Zelfs Luke die daar regelmatig vist lukt het nu ook niet.
Alleen Robbert-Jan weet 's-middags nog een vis te vangen.

We besluiten de middag toch nog een positieve draai te geven met een lekkere cappuccino met appeltaart bij Key West aan de Haarrijnse Plas waar we nog gezelschap krijgen van Bart die hetzelfde idee heeft.

Met frisse moed bevissen we nog wat watertjes daar in de buurt en achter het ziekenhuis maar buiten een nog halfvolle container lachgas is ook hier de oogst nihil. Als we naar huis gaan rijdt Roy toch nog even langs een voor hem bekend stekkie en weet op die manier alsnog van de nul af te komen.

Bij de anderen wordt ook wel wat gevangen maar zeer wisselende resultaten. Het blijkt gewoon een taaie dag te worden. Gezien de temperatuur vermoeden wij dat de vis al met paaien bezig is ipv jagen.

Buch komt, zoals vaker, van de nul af na een fikse strijd met een vals gehaakte brasem.

Ook wisselend succes in de groep van Eric, Paul, Bob en Mark.

Zij begonnen in een wijk midden in Leidse Rijn. Binnen 10 minuten had Eric al de eerste op de kant. Mooie dikke vis van 78. Dat belofde veel goeds voor de rest van de dag. Niets was echter minder waar, het bleek een ontzettend taaie dag te worden. Alleen Paul bleek consequent vis te vangen. Eric wist er uiteindelijk drie te vangen, Paul ook, Bob en Markf moesten het met 1 vis doen. In de middag waren we zo wanhopig dat toen er een snoekje gespot werd er schouder aan schouder op de vierkante meter gevist werd.

Na de lunch gingen zij richting Haarrijnse Plas en daarover vertelt Eric nog de volgende leuke anekdote:

déjà vu

Het verhaal achter de vangst van Bob is best wel leuk en wil ik graag even delen.

Vier jaar geleden waren Bob en ik ook al eens een middagje wezen vissen in deze wijk.

Ik had al twee snoeken gevangen, toen wij bij een plekje aankwamen. Bob stond nog op nul. Toen ik het water in keek zag een snoek liggen. Ik riep Bob naar mij toe en vertelde waar hij moest gooien.

Bob gooide precies in waar ik bedoelde en trok zijn shad voor de snoek langs. De snoek aarzelde niet en dook er meteen op. Bob was van de nul af.

Vier jaar later tijdens deze visdag komen wij weer aan op hetzelfde plekje. De omstandigheden zijn precies hetzelfde als 4 jaar terug.

Ik sta op twee vissen en Bob nog op nul. Ik kijk voorzichtig langs een muurtje het water in en ik zie tot mijn verrassing dat er gejaagd wordt door een snoekje. Opnieuw roep ik Bob erbij. Hij gooit drie keer in en bij de derde worp pakt dat snoekje zijn shad.

Ook Bob was weer die dag van de nul af.

Over déjà vu gesproken....

Het weer was redelijk fraai, het vangen bleek taai en de vissen waarschijnlijk aan de paai. Bedankt allemaal voor wederom een goed gezelschap.

Met dank aan Mark en Eric voor hun bijdrage.

David